

навички починають сприяти більш свідомому і творчому музикуванню.

Таким чином щоденний навчально-виховний процес, спрямований на розвиток музичних даних молоді людини, формування її інтелектуального потенціалу, розкриття артистичних здібностей, виховання любові до національного мистецтва, стане необхідним вагомим компонентом всебічного формування молоді творчої особистості, а відтак додатковим важливим фактором для надання ширших можливостей у майбутньому, запорукою кращого усвідомлення перспективи особистого становлення у мистецтві.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія. Підручник. – К.: Либідь, 1998.
2. Герасимович Д. Методика навчання гри на фортепіано. Посібник для викладачів музичних шкіл та музичних училищ. – К.: Держ. видав. образотв. мист-ва і муз. літ-ри УРСР, 1962.
3. Вища освіта України і Болонський процес: Навчальний посібник / За редакцією В.Г.Кременя. Авторський колектив. – Тернопіль: Навчальна книга Богдан, 2004.
4. Кафедра театрознавства та акторської майстерності: До 5-ліття заснування. / Ред. Б.Козак. Авторський колектив. – Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2004.
5. Милич Б. Воспитание ученика-пианиста в 5-7 классах ДМШ. – К.: Муз. Україна, 1982.
6. Ныркова В. Курс фортепиано для музыкантов разных специальностей: история и методические принципы. – М.: Музыка, 1988.
7. Савицький Р. Основні засади фортепіанної педагогіки. – Тернопіль: Астон, 1994.
8. П'ятакова Г.П., Заячківська Н.М. Сучасні педагогічні технології та методика їх застосування у вищій школі: Навчально-методичний посібник для студентів та магістрантів вищої школи. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2003.

Natalia Yuzyuk

TO THE POINT OF INVESTIGATION OF NEW FORMS AND METHODS OF «MUSICAL INSTRUMENT» SUBJECT TEACHING FOR «ACTOR'S ART» SPECIALIZATION AT HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTION

The article deals with definition of Musical instrument subject's place among other professional disciplines of Drama theatre and cinema actor's High Educational institution training. The article also gives analys of musical lessons contents as well as motivation of modern pedagogical technologicis involving to education.

Key words: modern pedagogical technologicis, musical instrument, ansambled musication, involving to education, educational work.

Тетяна Сиротюк

ЮРІЙ КРИХ – ВИКОНАВЕЦЬ, ПЕДАГОГ

Стаття висвітлює творчу постать Юрія Криха в аспекті концертно-виконавської та педагогічної діяльності у другій третині ХХ ст. на тлі розвитку галицької музичної культури.

Ключові слова: Юрій Крих, концертно-виконавська діяльність, педагогічна діяльність, музична культура Галичини, Міжнародний конкурс, скрипковий концерт, публіка.

У період відродження української національної культури музикознавці все більшу увагу звертають на ті імена, які в радянський період замовчувалися, а то й не вписувалися в систему «активних будівників комуністичного суспільства». До когорти останніх, без сумніву, належить видатний український скрипаль-виртуоз, педагог, організатор культурно-мистецького життя у Західній Україні, патріот Юрій Дмитрович Крих.

ПРОБЛЕМИ МУЗИЧНОГО ВИКОНАВСТВА

Серед довідникових видань лише в біо-бібліографічному словнику «Діячі української музичної культури» П.Медведика [7, 495] та в «Тернопільському енциклопедичному словнику» [10, 127] подано коротку біографічну довідку про Ю.Криха. Вперше більш повна інформація про мистецький шлях відомого скрипаля-віртуоза описана в брошурі Т.Крих «Юрій Крих: Спогади. Статті. Рецензії. Листування» [6], а також у невеличких статтях-рецензіях, опублікованих у галицькій періодиці другої третини ХХ ст., що висвітлюють в основному його концертну діяльність. На жаль, ці матеріали є фрагментарними, принагідними і доволі пієтичними, що лише поверхово інформують про Ю.Криха як митця, ігноруючи контекст українського музичного життя того часу.

Мета статті – висвітлити творчу постать Ю.Криха в аспекті концертно-виконавської та педагогічної діяльності другої третини ХХ ст., враховуючи його вагомий вклад у становлення галицької музичної культури.

Музична діяльність Ю.Криха (1907-1991) бере свій початок із шкільних років, тобто з того часу, коли він, будучи солістом-співачом у гімназійному хорі, вперше побачив скрипку і назавжди закохався в цей інструмент. Передусім його творча дорога була благословенна приїздом у 1922 р. із Петрограда відомого скрипаля Сергія Іванова, який брав участь в одному концерті з чотирнадцятирічним Юрієм і захопив його грою настільки, що цей вид мистецтва став життєвим кредо майбутнього музиканта. Описля С.Іванов став першим учителем Ю.Криха, подарувавши йому власний інструмент. Через три місяці щоденних і систематичних занять у петроградського професора юний скрипаль вивчив декілька творів, з якими виступав як соліст у концертах. Ці перші стрімкі кроки в опануванні скрипкового мистецтва й спонукали Ю.Криха глибоко опанувати гру на цьому інструменті й оволодіти ним настільки, щоби дарувати радість людям.

У 1922 р., після повернення з Гадяча, що на Полтавщині (там його мама працювала артисткою в пересувному театрі), до Львова тогочасні відомі композитори С.Людкевич та В.Барвінський порадили йому вчитися гри на скрипці у філіалі Вищого музичного інституту ім. М.Лисенка в Перемишлі, який у цей час мав добрих педагогів-скрипалів і міг забезпечити Ю.Криху добру фахову підготовку.

Після закінчення з відзнакою філіалу Вищого музичного інституту ім. М.Лисенка в Перемишлі Ю.Крих почав працювати концертмейстером та диригентом у пересувному театрі Йосипа Стадника «Українська бесіда», що знаходився в цей час у Тернополі. Там вперше за його участю була поставлена опера Дж.Пуччіні «Мадам Батерфляй». Але, не відчуваючи себе достатньою мірою фахівцем-музикантом, Ю.Крих у 1927 р. вступає за конкурсом на останні курси у Вищий музичний інститут ім. М.Лисенка у Львові. Оскільки навчання у цьому навчальному закладі було платним, то він кожного року змушений брати участь у конкурсі, щоби таким чином отримувати стипендію і мати кошти на прожиття. Навчаючись у музичному інституті, Ю.Крих був членом студентського товариства «Відродження», яке об'єднувало студентів різних навчальних закладів. Основною метою цього товариства було відродження тіла й духу. Його члени були людьми сильними, це робилося для того, щоби захистити інших в потрібних ситуаціях. Крім цього, члени товариства «Відродження» вчилися правил етикету, фехтування та танців. Все це, без сумніву, вплинуло на подальший здоровий спосіб життя Ю.Криха і утримувало його у спортивній формі аж до глибокої старості (він прожив більше ніж 83 роки). За успішне навчання у Вищому музичному інституті ім. М.Лисенка йому була призначена спочатку стипендія ім. О.Мишуги, а пізніше – ім. М.Лисенка.

У 1933 р., після закінчення Вищого музичного інституту ім. М.Лисенка у Львові з відзнакою, Ю.Крих працює викладачем скрипки і теоретичних дисциплін у Тернопільській філії цього ж інституту. Про цей період життя початкуючого музиканта-педагога С.Людкевич писав: «Я мав нагоду переконатися у його педагогічних та організаторських здібностях (у тім часі я виконував обов'язки інспектора всіх музичних шкіл у Галичині). Як скрипаль-виконавець Крих дав ряд концертів й за кордоном, зискуючи собі загальне визнання. При цьому Крих виявляє дуже цінні товариські прикмети у відношенні до товаришів, яких уміє з'єднати до співпраці» [6, 14].

У 1934 р. Ю.Крих вперше бере участь у Міжнародному конкурсі в Парижі. У ньому брали участь музиканти (скрипалі, віолончелісти та піаністи) з усього світу. Комісію скрипкового конкурсу очолював знаменитий музикант та скрипач Жак Тібо. Конкурс проходив у великому концерному

залі Паризької консерваторії. Із 360 кандидатів на призові місця Ю. Крих потрапив у тридцятку найкращих виконавців, пройшовши усі три тури, і отримав похвальний лист та грамоту як кращий скрипаль. Цей конкурс дав привід Жаку Тібо зарахувати Ю. Криха слухачем Вищих мистецьких курсів інтерпретації при «Ecole normale de musique» – вищому навчальному музичному закладі в Парижі. Крім нього, на цих курсах навчалось ще 12 музикантів-скрипалів із різних країн. Через великі мистецькі вимоги протягом незначного проміжку часу (три місяці) на курсах залишилося лише семеро учасників, серед них і Ю. Крих та пізніше всесвітньо відомі угорський скрипаль Галь та американський Калнолі. На курсах заняття з факу проводилися щоденно. В кінці тижня конкурсанти виступали із сольними концертами у великому залі «Ecole normale de musique», на яких щоразу треба було представляти нові твори. Все це сприяло високій фаховій підготовці і давало можливість грати сольні партії у концертах із такими видатними диригентами того часу, як А. Тосканіні та С. Рахманінов.

Під час навчання в Парижі Ю. Крих, крім щоденної гри на скрипці, мав можливість відвідувати філармонічні та оперні концерти. Зокрема, на одному із них він познайомився з російським композитором О. Глазуновим, який слухав органну музику в костелі San Sul Plis, що поблизу Нотр Дам. У Паризькій опері Ю. Крих мав можливість слухати Ф. Шаліяпа в опері Дж. Верді «Дон Карлос». Але найціннішим під час навчання у Парижі був його вчитель Жак Тібо, що слугував для нього неперевершеним авторитетом. Адаже його високо цінували такі видатні музиканти, як Д. Ойстрах, А. Венявський та ін. Зокрема, Д. Ойстрах з цього приводу зазначав: «Тібо був натхненним артистом. Його виконання пройняте щирою сердечністю, оптимістичне в кращому розумінні цього слова. Воно народжувалось під пальцями музиканта, який звідав радість творчості в безпосередньому спілкуванні з аудиторією» [6, 16].

Після закінчення Вищих мистецьких курсів Ю. Крих розпочав активне творче життя: давав сольні концерти у Варшаві, Парижі, Любліні, Львові. Його основний концертний репертуар складають сонати Й. С. Баха, В.-А. Моцарта, Л. ван Бетговена, Концерти для скрипки та симфонічного оркестру Н. Паганіні, П. Чайковського, Г. Венявського, «Українська рапсодія» М. Лисенка, «Варіації» Ю. Мейтуса та ін.

З 1934 по 1939 рр. Ю. Крих працює директором і одночасно викладачем філії Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка в Тернополі. Тут він проводить активне концертне життя не лише як скрипаль, але й як диригент симфонічного оркестру та хору. Під його керівництвом був проведений 5 березня 1933р. вокально-музичний вечір, присвячений пам'яті М. Лисенка.

Особливо активною була концертно-виконавська діяльність Ю. Криха у 30-40 рр. Всі набуті знання за кордоном він втілював у все нові концертні програми, основою яких була українська та зарубіжна скрипкова музика. Його концерти, де б вони не відбувалися – в Галичині, чи в європейських країнах, – завжди проходили з великим успіхом, спонукаючи глядачів на довгі і незмовкаючі оплески.

Цікавим для слухачької аудиторії видався концерт Ю. Криха, організований Львівською Спілкою українських професійних музик 14 квітня 1936 р. у малому залі Музичного товариства ім. Т. Шевченка у Львові. У його програмі були: Соната Л. ван Бетговена, Концерт для скрипки з фортепіано Г. Венявського, «Концертні п'єси» Г. Самазейя та Б. Бартока, «Ave Maria» Ф. Шуберта, «La rond de lutins» А. Бацціні, «Політ джмеля» М. Римського-Корсакова та ін. Як зазначав рецензент цього концерту Н. Нижанківський, його виконанню «... властиві розмах, вибухи, солодкість кантילени, переливи розгравності – все це вмонтовано в одну цілість тонко відчуті слов'янської душі творця» [8, 33]. Аналогічну оцінку отримала і акомпаніаторка Ю. Криха, піаністка І. Любчак-Крих. За словами рецензента, «вона показала технічну рівнорядність, розуміння інтенцій соліста, уміння погодити індивідуальність соліста з ідеєю твору і при цьому ще самому звернути на себе увагу як на піаніста» [8, 34-35].

Надзвичайно цікаво пройшов концерт Ю. Криха 23 квітня 1939 р. у Львівській філармонії. Як зазначав рецензент В. Барвінський, «він був п'ятим у серії самостійних скрипкових вечорів, що в цьогорічному сезоні взяли перевагу над іншого роду музичними продукціями» [3, 36]. Цей концерт складався з великої і разом з тим важкої програми, що давала підстави поставити концертанта в ряд передових і нечисельних місцевих професійних виконавців-скрипалів, що, без сумніву, можуть рівнятися зі світовими. Візитною картокою цієї програми були «Адажіо і Фуга» із Сонати сі-мінор

ПРОБЛЕМИ МУЗИЧНОГО ВИКОНАВСТВА

Й.С.Баха та Концерт для скрипки та фортепіано П.Чайковського. Але чи ненайбільше сподобалося слухачам виконання скрипкової «Рапсодії» М.Лисенка та «Варіацій» Ю.Мейтуса, які рясніли багатим національним колоритом та прекрасною, а інколи й модерною гармонічною фактурою. А своєрідною мистецькою козирною картою стало виконання Ю.Крихом «Варіацій» на теми Н.Паганіні, що найбільше сподобалися місцевій публіці. «Концерт, без сумніву, прикрасила акомпаніаторка І.Любчак-Крих, що ідеально підтримує інтерпретацію творів виконавця-скрипаля» [3, 36].

У скорому часі (14 травня 1939 р.) Ю.Крих знову постав перед львівською публікою у концертному залі Вищого музичного інституту ім. М.Лисенка. Його особливість насамперед полягала у складній, але надто цікавій програмі, якій розширила до того широкий діапазон таланту виконавця. Перш за все увагу слухачів привернули такі скрипкові твори, як Соната соль мінор Й.С.Баха, Концерт для скрипки та фортепіано П.Чайковського, «Фонтана Аретуза» К.Шимановського та «Тарантелла» Г.Венявського. Ці твори значно укріпили високий рівень виконавця і дали підстави констатувати, що Ю.Крих, безсумнівно, є одним із першорядних виконавців не тільки в Галичині, але й у Західній Європі [9, 8].

Ю.Крих час від часу виступав із сольними концертами і на галицькій периферії. Зокрема, 31 грудня 1943 р. він представив свою концертну програму любительській громаді м.Чорткова. Тут була представлена цікава й різноманітна скрипкова музика із творів європейських та українських композиторів. Серед них на особливу увагу заслуговує Концерт для скрипки та фортепіано Н.Паганіні, який був виконаний Ю.Крихом вперше саме у цьому місті. Цей твір був інтерпретований, як зазначав музичний оглядач часопису «Українські вісти», «із досконалим інтонуванням та неперевершеними технічними можливостями» [5, 4]. Через що публіка довго дякувала виконавцеві нескінченими аплодисментами. Своєрідним апогеєм програми було виконання власної композиції – варіації на тему старогалицької пісні «Верховино, світку ти наш», що також було нагороджене бурхливими оплесками. До успіху концерту долучилося й виконання «Імпровізації» В.Москвичева, Сонати Ля мажор В.А.Моцарта та інших творів. Як зазначав рецензент В.Березовський, «концерт підсилила знаменита акомпаніаторка п. Ірина Крихова, яка при своїй високій музичній культурі являється рівнорядним чинником, а деколи... вибивається й на перший план» [5, 4].

Під час окупації німецькими фашистами Львова концертна діяльність Ю.Криха не припинялася, а була ще більш інтенсивною. Зокрема, 16 грудня 1942 р. у концертному залі Інституту народної творчості у Львові відбувся перший за воєнний період інструментальний концерт Ю.Криха та його акомпаніаторки І.Любчак-Крих. Відомий галицький скрипаль порадував публіку оновленою програмою, в якій появилися твори Концерт Мі бемоль мажор Н.Паганіні, Концерт ля мінор А.Вівальді, «Пісня» В.Барвінського, Концерт До мажор у трьох частинах Й.С.Баха, що склали перший відділ концерту. Детальну інформацію про цей концерт зробив відомий галицький композитор та критик В.Барвінський у своїй публікації в газеті «Краківські вісти». Зокрема, про виконання творів європейських композиторів-класиків він зазначав: «... У цих творах концертант зумів зацікавити слухачів технічною опанованістю та випрацьованою в деталях інтерпретацією» [4, 8].

У другому відділі концертної програми публіка мала можливість послухати скрипкові мініатюри українських та зарубіжних композиторів, зокрема «Пісню» В.Барвінського, «Чабарашку» С.Людкевича, «Імпровізацію» В.Москвичева, «Верховино, світку ти наш» Ю.Криха, «Ave Maria» Ф.Шуберта, «Слов'янський танець» О.Новачека та «Regretum mobile» Д.Сарасата. Виконання цих творів було позначене блискучою технікою та виразовою інтерпретацією змісту. Рецензент цього концерту В.Барвінський звернув увагу й на те, що відомий скрипач, крім великого педагогічного навантаження у двох навчальних закладах – Львівській державній музичній школі та в аналогічній школі в м.Тернополі, проявляє наполегливість й у виконавській діяльності. Це підтверджується інтенсивним концертнуванням, що постійно удосконалюється новими прийомами та стильовими засобами. Відрадно, що в цьому концерті, як і в багатьох інших, скрипаль грав повторно твори на замовлення публіки – «Колискову» Ф.Шуберта та «Політ джмеля» М.Римського-Корсакова.

1 січня 1943 р. у м.Тернополі українським окружним комітетом був організований концерт скрипкової музики віртуоза-скрипаля Ю.Криха. Програму цього виступу склали твори, що викону-

валися у попередньому концерті в м. Львові. Про цей концерт рецензент М. Барбарук відгукнувся такою інформацією: «Це була музика багата, свіжа та радісна, повна могутності та характеристичної чоловічої поваги, то знову великої туги й розпуки. Твір «Верховино» (власний твір концертанта) подіяв на численних слухачів, які вщерть виповнили залу, революційно: це було дійсно щось нове» [1, 4].

Через декілька місяців (13 березня 1943 р.) Ю. Крих знову виступив перед львівською публікою у переповненому залі оперного театру. Концертна програма талановитого скрипаля пройшла з великим мистецьким успіхом. З глибоким розумінням стилевих особливостей були виконані твори великої форми – Соната Ля мажор В. А. Моцарта та Концерт Мі бемоль мажор Н. Паганіні. Блискуче були інтерпретовані концертні твори малих форм В. Барвінського, С. Людкевича, В. Москвичева та самого автора. Як зазначав рецензент М. Барбарук, «концерт проф. Ю. Криха з добірною програмою та старанністю підготовки й майстерністю виконання приніс велику насолоду любителям інструментальної музики та підкреслив успішну й вперту працю наших виконавців, між якими Крих займає помітне, передове місце» [1, 4].

Під керівництвом та за участю Ю. Криха в Тернополі завжди святково відзначали роковини від дня народження та смерті великого сина українського народу Т. Г. Шевченка. Зокрема, 10 березня 1937 р. в залі філії музичного інституту ім. М. Лисенка відбувся великий святковий концерт, у якому Ю. Крих взяв участь як скрипаль-виконавець та диригент гімназійного хору.

13 грудня 1938 р. шкільна громада Тернопільської гімназії провела святкову академію в честь митрополита Андрея Шептицького, в якій, крім інших колективів, взяв участь й симфонічний оркестр та хор місцевого музичного інституту ім. М. Лисенка під керівництвом професора Ю. Криха.

Як бачимо, Ю. Крих, працюючи в м. Тернополі, проводив активну творчу та громадську діяльність. Крім інтенсивної праці у філії Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка, Ю. Крих дбав і про просвітницьку роботу. При цьому навчальному закладі він організовує й диригентські курси з підготовки керівників аматорських музичних гуртків. У першу чергу він дбав, щоби в сільських народних домах працювали грамотні музиканти, які могли б керувати аматорськими хорами та оркестрами. Крім цього, Ю. Крих проводив значну концертну діяльність на Тернопільщині. Він неодноразово їздив зі своїми вихованцями з концертами у села та містечка Тернопільського краю не тільки як диригент хору та оркестру, але й як скрипаль-виконавець.

З приходом радянської влади на західноукраїнські землі Ю. Криха як відому і авторитетну серед місцевого населення людину обирають депутатом Верховної Ради СРСР. Йому тодішній голова Верховної Ради М. Капелін подарував скрипку великого італійського майстра А. Страдіварі, яка надавала митцеві ще більшого натхнення у його творчості.

У 1944 р., коли вже Львів був визволений від німецьких загарбників, Ю. Криха призначають проректором з навчально-наукової роботи Львівської державної консерваторії ім. М. В. Лисенка, де він проводить педагогічну та організаторську діяльність: підшукує і запрошує на викладацьку роботу видатних музикантів. Зокрема, у серпні 1944 р. на його пропозицію була запрошена й прийнята на посаду завідувача кафедри сольного співу видатна оперна співачка С. Крушельницька.

У 1950 р. Ю. Крих переходить на постійну роботу професором кафедри скрипки Київської державної консерваторії, де він розпочав готувати молодих здібних скрипалів-музикантів. Серед його учнів виділявся В. Климов, який у кінці 50-х років ХХ ст. став лауреатом Міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського, учасники відомого струнного квартету ім. М. Лисенка, скрипалі О. Кравчук, Р. Гураль та ін. У 1951 р. Ю. Крих створює молодіжний струнний квартет ім. М. Лисенка, учасниками якого стали кращі випускники Львівської та Київської консерваторій. Цей квартет став першим інтерпретатором творів українських композиторів П. Козицького, А. Штогаренка, Б. Лятошинського, Л. Ревуцького та ін., вони звертали увагу на високий професіоналізм колективу, вміння по-своєму інтерпретувати той чи інший твір.

У 1963 р. в Будапешті на сьомому Міжнародному конкурсі ім. Лео Вайнера молодіжний квартет ім. М. Лисенка під керівництвом Ю. Криха здобув звання лауреата. За значні успіхи у пропаганді українського музичного мистецтва у 1969 р. колектив отримав почесне звання «Заслужений квартет України», а через 10 років учасникам квартету було присвоєно звання заслужених артистів, а колективу

ПРОБЛЕМИ МУЗИЧНОГО ВИКОНАВСТВА

присуджена Державна премія ім. Т.Г.Шевченка. Члени квартету завжди з великою повагою відгукувалися про організатора та керівника їхнього колективу Ю.Криха, називаючи його своїм батьком.

У 1960 р. Ю.Криха запрошують очолити кафедру музики і співів у Станіславівському (тепер Івано-Франківському) педагогічному інституті. Тут він з новою енергією береться за організацію наукового і навчально-методичного процесу, за комплектацію кафедри кваліфікованими і досвідченими спеціалістами. Завдяки Ю.Криху на кафедру приходить працювати заслужений діяч мистецтв М.Гринишин (пізніше – професор Київського національного університету культури і мистецтв) викладачем хорового класу та загальноінститутського хору. У цей час кафедру поповнюють заслужений артист України В.Пашенко, доценти Л.Яросевич та В.Лужний. Пізніше на пропозицію Ю.Криха музично-педагогічний факультет підсилюють заслужений артист України І.Легкий, заслужений працівник культури С.Ярмусь, відомий хормейстер та диригент В.Іжак та ін.

Завдяки ініціативі Ю.Криха та його зусиллями в Івано-Франківському педагогічному інституті було створено симфонічний оркестр. Його репертуар складали П'ята симфонія Л. ван Бетговена, Незакінчена симфонія Ф.Шуберта, Симфонія соль мінор невідомого автора та ін. Пізніше Ю.Крих організував камерний оркестр та керував ним, а в 1967 р. на Республіканському огляді-конкурсі колективів художньої творчості цей оркестр отримав диплом I ступеня та звання лауреата. Ю.Крих також був організатором унісону скрипалів, з яким виступав на різного роду урочистостях аж до кінця свого життя. Цей колектив відрізнявся від інших високою професійною майстерністю та витонченою грою його учасників.

Як бачимо, Ю.Крих майже до кінця життя вів активну виконавську діяльність. Вершина його виконавського злету припала на другу третину ХХ ст. і залишила глибокий слід у виконавському скрипковому мистецтві не тільки Галичини, але й усій Європі. Виконавська діяльність Ю.Криха була позначена яскравим індивідуалізмом, віртуозною артистичною технікою гри на інструменті, вмінням своєю грою захопити публіку та довести її до художнього благоговіння.

Найбільшу частину свого життя Ю.Крих присвятив педагогічній роботі із молоддю, заряджаючи її ентузіазмом, охотою до творчого зростання, вмінням цінувати високе професійне мистецтво і тому залишив назавжди вагомий слід у мистецтві та вічну пам'ять у нащадків.

ЛІТЕРАТУРА

1. Барбарук М. Другий концерт Юрія Криха. Новий мистецький успіх скрипака // Львівські вісти. – 1943. – 14-15 березня.
2. Барбарук М. Концерт віртуоза-скрипака Юрія Криха // Українські вісти. – 1943. – 15 січня.
3. Барвінський В. Хроніка й рецензії. Львів // Українська музика. – 1939. – №2. С.36.
4. Барвінський В. Юрій Крих – скрипак // Краківські вісти. – 1942. – 16 грудня.
5. Березовський В. Юрій Крих у Чорткові // Українські вісти. – 1943. – 31 грудня.
6. Крих Т. Юрій Крих: Спогади. Статті. Рецензії. Листування. – Коломия: «Вію», 1996.
7. Медведик П. Діячі української музичної культури (Матеріали до біо-бібліографічного словника) // Записки наукового товариства імені Шевченка. Праці музикознавчої комісії. / Редактори тому Купчинський О., Ясиновський Ю. – Львів, 1996. – С.464-558.
8. Нижанківський Н. Юрій Крих // Українські вісти. – 1936. – 14 квітня.
9. Погоріліс М. Концерт проф. Юрія Криха // Голос польський. – 1939. – 14 травня.
10. Тернопільський енциклопедичний словник / Передмова Геннадія Яворського. – Тернопіль: ВАТ ТВПК «Збруч», 2005. – Т.2. К-Р. – С.127.

Tetyana Syrotyuk
YURIY KRYH – PERFORMER, TEACHER

The article enlightens the artistic figure of Yuriy Kryh through concert-performing and pedagogical activity in the 2nd part of the XX century on the basis of the Halychyna music culture.

Key words: Yuriy Kryh, concert-performing activity, pedagogical activity, musical culture of Halychyna, International competition, violin concert, audience.